

Posudek oponenta diplomové práce

Autor diplomové práce: **Martin Hanusek**
Název diplomové práce: **Uzavírání smluv**
Oponent diplomové práce: **JUDr. Kristýna Spurná**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který nevykázal shodu diplomové práce s jinými díly.

Autor předložil diplomovou práci na téma uzavírání smluv. Práce je čtivá, přehledná, s vnitřní logickou uspořádaností a přináší komplexní zpracování dané problematiky. Diplomant se snažil o vlastní úvahy a závěry, větším názorovým rozepřím se však vyhnul.

Diplomová práce je zpracována na 51 stranách, splňuje tedy stanovený rozsah. Autor zjevně nevěnoval dostatek času korektuře, neboť práce obsahuje velké množství gramatických chyb či nepřesností, překlepů, chyb v interpunkci atd. (za vše např. str. 1 – „kontraktačním proces“, str. 3, 7 – nesprávně užitá velká písmena, str. 4 – chybné označení zákonného ustanovení, str. 6 – „...alespoň d) dohodu...“, str. 9 – „řade“, str. 6, 41 – různé písmo v poznámkách pod čarou, str. 11, 20, 45 – v poznámkách pod čarou jsou nesprávně či nedostatečně označena rozhodnutí soudů, str. 14 – „a týká povinnosti“, str. 16 – „nejde k uzavření“, str. 18 – „kontraktační procesu“, str. 20 – „do s požadavkem“, str. 21 – „standardizovaná o postupech“, str. 24 – „ze NOZ nevyjadřuje“, str. 36 „určuje vzniku smlouvy“ a „do bytu adresáte“, str. 38 – „nejvíce částku“). Nevhodné je začínat větu „§“ – např. na str. 34. Autor se nevyhnul ani terminologickým chybám (např. na str. 40 hovoří o „právním úkonu“). Pro přehlednost vytvořil diplomant zkratky nejčastěji citovaných právních předpisů a sousloví, jejichž přehled uvádí ještě před začátkem práce. To je samozřejmě namísto, nicméně jejich následné užití již správné není. V souvislém textu není aplikování zkratky příliš vhodné bez užití konkrétního paragrafu, na druhé straně při uvádění určitého ustanovení občanského zákoníku je lepší zkratku použít. V neposlední řadě je třeba zmínit nadměrné užívání pomlček v textu (např. str. 5, 15, 19, 22), čímž si diplomant ulehčil navazování vět a tvoření souvětí.

Práce je doplněna na první pohled rozsahově bohatým seznamem použité literatury. Autor čerpal nejen z odborné knižní a časopisecké literatury, právních předpisů, ale také z internetových zdrojů. Právě jejich rozsah se však oponentovi příliš nelíbí. Naproti tomu chybí odkazy na judikaturu (byť dle vlastního textu byla použita) a také na zahraniční zdroje. Diplomant bohužel nedodržel citační normu (v některých případech chybí ISBN, nakladatelství, rok vydání apod.). Pokud jde o množství knih a odborných článků, jejich množství není příliš velké, a to bez ohledu na skutečnost, že se jedná o mladou právní úpravu. Autor se sice v závěru k tomuto nedostatku vyjadřuje, ale právě proto se měl snažit získat více zdrojů, z nichž by možná jeho zklamání vyprchalo. Bez povšimnutí nemůže nechat oponent závěr autora, podle něhož jsou právníci polooborníci. Přestože autor jistě neměl v úmyslu učinit takto kategorický soud, zvolená formulace

není příliš šťastná. Při psaní diplomant prokázal dobrou schopnost pracovat s vybranou literaturou, neuchýlil se k pouhému přepisu delších pasáží jiných autorů, ačkoliv práce je z části kompilátem.

Předkládaná práce je opatřena standardním poznámkovým aparátem, který vhodně doplňuje samotný text práce. Autor jej využil nejen k odkazům na použité prameny, ale také na jednotlivá ustanovení zejména občanského zákoníku. Pro lepší orientaci je však mnohdy vhodnější uvést daný paragraf přímo do textu.

Autor se řádně držel zvoleného tématu i stanovené osnovy. Cílem, který si vytyčil v úvodu své práce, byl nejen popis a analýza kontraktačního procesu, ale také popis jeho změn v souvislosti s rozsáhlou rekodifikací soukromého práva a dopadů na právní vztahy. Lze zkonstatovat, že takto stanoveného cíle se mu v zásadě podařilo dosáhnout.

Práce je kromě úvodu a závěru rozdělena do šesti samostatných kapitol a je ukončena cizojazyčným resumé v anglickém jazyce. Jednotlivé kapitoly a podkapitoly na sebe logicky navazují, autor se držel faktické posloupnosti jednotlivých kroků uzavírání smluv a snažil se přejít od obecného ke konkrétnímu a podrobnějšímu. Práce je dostatečně přehledná a pro laického i pro kompetentního čtenáře dobře srozumitelná. Z práce je patrné, že autor se tématem skutečně zabýval, v rámci svých možností jej pochopil a uceleně jej zpracoval.

První a druhou kapitolu navazující na úvod věnoval autor stručnému vymezení smlouvy jako takové a novince v občanském zákoníku, tedy předmluvní odpovědnosti. Přestože tématem práce není historie jako taková, nebylo by od věci zpracovat alespoň krátký historický exkurz. Stěžejní je následující kapitola, v níž diplomant podrobně rozebírá nejprve nabídku na uzavření smlouvy a následně její přijetí. Další tři kapitoly se zabývají specifiky uzavírání smluv. Jako vhodnou lze v současné době vnímat komparaci se zahraniční právní úpravou, případně analýzu unijních předpisů. Je škoda, že se autor na tuto stránku problematiky nezaměřil. Navíc zcela chybí úvahy de lege ferenda, které by, přestože se jedná o novou právní úpravu, měly být v diplomové práci zpracovány. V závěru se diplomant o jakési zhodnocení právní úpravy pokusil, tuto snahu však nelze považovat za dostačující.

Autor se prakticky nedopouští věcných chyb a nepřesností. Za hrubou nepřesnost však oponent považuje označení zásady pacta sunt servanda za středověkou zásadu (pisatel se navíc nevyhnul ani gramatické chybě). Způsob vyjadřování diplomanta je vesměs srozumitelný a adekvátní zpracovávané problematice. To by však mělo být u práce obdobného charakteru samozřejmostí.

V podkapitole 3.2 pisatel v obecné rovině kladně hodnotí právní úpravu předmluvní odpovědnosti v občanském zákoníku, nicméně jedním dechem tvrdí, že vše bude muset být podrobena judikatuře. Zde si diplomant jednoznačně vytvořil pole pro diskuzi, resp. pro předestření vlastního názoru, či návrhu de lege ferenda. Možnost však bohužel nevyužil.

Největším překvapením, kterého se oponentovi při čtení diplomové práce dostalo, je skutečnost, s níž diplomant přichází v závěru své práce, že občanský zákoník obsahuje smluvní vzory. Ačkoli je to zajímavá myšlenka, oponent takové vzory v občanském zákoníku hledal marně.

Předloženou práci přes uvedené výtky doporučuji k ústní obhajobě a předběžně ji hodnotím jako výbornou až velmi dobrou v závislosti na průběhu obhajoby. V jejím rámci se diplomant pokusí kromě vlastní obhajoby o zodpovězení těchto otázek:

- 1. Jaký je názor autora na úpravu překvapivých ujednání ve všeobecných obchodních podmínkách (viz str. 21)?**
- 2. Jak řeší občanský zákoník tzv. neobjednané plnění (viz str. 33)?**

3. Na straně 21 zmiňuje autor jako doložitelnou skutečnost telefonickou dohodu. Necht' se vyjádří k tomu, jakým způsobem by telefonickou dohodu dokládal, resp. dokazoval v případném soudním sporu.

V Plzni dne 3.5.2015

.....
JUDr. Kristýna Spurná